

nisteren). Ja, det skulde gjøre mig ondt, hvis jeg tager feil, men jeg tror det ikke, førend jeg nærmere bliver oplyst derom. Der var forlangt paa Lillæggsbevillingen til Lorpedsfisket „Lordenfshold“ en Gjenbevilling af 83,770 Kr., og en Lillæggsbevilling af 80,000 Kr., og der var af Udvalget indstillet, at dette sidste Beløb, Lillæggsbevillingen, skulde negtes. Der blev imidlertid ved et Forslag af det samme meget ærede Medlem, som havde Fortjenesten af at faae Bevillingen til Stokkeby Noer indført, stillet et Underendningsforslag, der vedtoges, og hvorved Negtelsen af Lillæggsbevillingen blev indskrænket til 60,000 Kr., og den Sum, der staar i § 12: Til Lorpedsfisket „Lordenfshold“, er ogsaa istedetfor som der var forlangt 163,770 Kr. opsørt med 103,770 Kr. Der er altsaa paa den Konto bevilget 103,770 Kr. istedetfor, som der er forlangt, 163,770 Kr. Jeg er overbevist om, at det forholder sig saaledes; jeg har idetmindste søgt at finde Oplysning herom, og efter hvad der er udtalt under Forhandlingerne derom i det andet Thing, er jeg kommen til den Anskuelse, at de 20,000 Kr., som mangle, var de 20,000 Kr., som skulde benyttes til et Tag over „Lordenfshold“. Hvis altsaa disse 20,000 Kr., som jeg antager, ere negtede, idet jeg idetmindste ikke kan finde dem, vil jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg finder det i høi Grad urimeligt, at denne Negtelse har fundet Sted, men at jeg jo ikke tvivler om, at den høitærede Minister vil vide til anden Tid at faae den, idet jeg ikke glemmer, at denne Lillæggsbevillingslov, vi nu forhandle, angaar en forbigangen Tid, det alt tilbagelagte Finantsaar, saaledes at de Penge, som det i det Finantsaar har været nødvendigt at anvende, maa antages at være anvendte. Hermed skal jeg slutte.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil blot sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, som fremkom fra den sidste ærede Taler. Der var ganske rigtig paa Lillæggsbevillingen forlangt et Beløb til „Helgoland“ og „Lordenfshold“; deraf var de 20,000 Kr. til et Tag paa „Helgoland“; de bleve bevilgede, men der mangler ikke 20,000, men 60,000 Kr., idet Summen er gaaet ned fra omtrent 163,000 Kr. til 103,000 Kr. Taget til „Helgoland“, som var et nyt Arbejde, er blevet bevilget; derimod er de 60,000 Kr., som vare forlangte til at fremme Arbejdet paa „Lordenfshold“, ikke bevilgede. Naar jeg ikke har stillet Endningsforslag om at faae dem, saa er det ogsaa af den Grund, som er antydet af det ærede Medlem, at det nu, da vi snart ere i Juni Maaned ikke kan nytte at faae en Lillæggsbevilling til et Finantsaar, som udløb allerede den 31te Marts.

Krigsministeren (Rauffmann): Uagtet jeg kun har at bringe min Tak til den ærede næstsidste Taler, forekom der dog enkelte Bemærkninger i hans Foredrag, som trænge til at belyses noget nærmere. Det blev saaledes yttret, at man maaske kunde have udsat Anlægget af et Fort mere Nord paa, indtil man havde faaet en større Bevilling dertil. Jeg maa dertil bemærke, at det vilde have krævet betydelig mere Tid at skulle afvente et saadant Forts Fuldbendelse. Man kunde ganske sikkert have søgt en saadan Bevilling, men et stort Spørgsmaal er det, om man havde faaet den, og dernæst var det for mig et afgjørende Spørgsmaal, om jeg fik den, inden Kanonerne vare der; thi komme disse Kanoner, saa maa de nødvendigvis opstilles der, hvor de skulle være. Det er en kostbar Sag at faae dem placerede paa det Sted, hvor man ønsker at bruge dem, og en Flytning fra et til et andet Sted — medmindre en saadan Flytning finder Sted paa Søen — er ganske overordentlig kostelig. Hvis man f. Ex. placerer dem paa Fortet St. Kalkbrænderi og saa maaske bygger et Fort ved Charlottenlund, saa skulle vi have lagt en Jernbane fra Kalkbrænderibatteriet til Charlottenlund for at faae Kanonerne flyttede derhen, og ikke alene det, men vi skulle have en Kran iland, der er istand til at løfte disse Kanoner; en Kran, der var tilstrækkelig stærk til at gjøre det, faae vi nu i Marinens nye Kran, men andre saadanne Kraner eksistere ikke her i Landet. Saadanne Kraner koste overordentlig meget og i Forbindelse med Jernbanen og endelig med den forrædede Udgift, som Fortet forlanger, vil det blive en ganske artig Bevilling. Men, som sagt, søge den kunde man nok, men jeg tror, at det var forsigtigere ikke at afvente denne meget tvivlsomme Bevilling. Den ærede Taler yttrede leilighedsvis, at de 6 Stk. 14“ Kanoner vare kjøbt. Ja, det er ganske sikkert, at de ere kjøbt hos Krupp, men ikke kjøbt derved, at man har renonceret paa andre Kanoner. Man har i det Hele taget de Kanoner, man paa nogen Maade kunde faae, og jeg tror, at den Kanonbevilling, der tilstodes isjor, var ganske anfølgelig, og der var al Anledning til, idetmindste for Krigsbestyrelsen, at være fornøjet med den. Naar det endvidere er blevet berørt, at man ogsaa skulde have solgt 15 Dage af Leirtiden, er det en Fabel, som jeg oftere har hørt fremsætte, og uagtet jeg er en Ven af Fabeler, kommer det dog meget an paa, hvem der har digtet denne Fabel, hvorvidt det er en tilstrækkelig stor Fabeldigter til, at jeg skulde sætte Pris paa hans Fabel. Det er dette, jeg havde at bemærke.

Jessen: Den høitærede Minister har misforstaaet mig. Det var ikke min Mening, at